

Predică la Pilda Întoarcerii Fiului risipitor

Duminica de azi, a Fiului Risipitor, este a doua Duminică a Triodului, care ne pregătește duhovnicește pentru începerea și trecerea cu folos a Sfântului și marelui Post al Paștelui.

Evanghelia ce s-a citit astăzi este foarte frumoasă și ziditoare de suflet. Părintele care avea doi fii este Tatăl nostru cel ceresc. Fiul mai mare simbolizează pe creștinii buni și ascultători de Dumnezeu, iar fiul mai mic, pe creștinii răi și neascultători, asemenea lui. Ce cumplit este păcatul neascultării! Ce greu este să trăiești după mintea ta, să nu asculți de nimeni, să te depărtezi de Dumnezeu, de credință, de rugăciune, de Biserică, de preot, și de părinții care te-au născut. Așa a făcut tânărul din Evanghelia.

Pilda Fiului Risipitor, frescă

Trei sunt stările celor ce se mântuiesc. Starea celor dintâi este a fiilor, adică a celor care cu mare dragoste slujesc lui Dumnezeu din toată inima lor și cu toată puterea voinței lor se sârguiesc să facă poruncile Lui. Despre aceștia spune dumnezeiasca Scriptură: „Cât am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este” (Psalm 118, 97).

A doua ceată este a argaților, care, căutând plată, se silesc a lucra poruncile lui Dumnezeu pentru a dobândi fericirea cea veșnică a Împărăției Sale. Despre aceștia scrie: „Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac pentru răsplătire” (Psalm 118, 112). Starea a treia este a robilor, adică a celor care, temându-se de pedeapsa lui Dumnezeu pentru călcarea poruncilor Lui se silesc a păzi toate poruncile Lui după mărturia care zice: „Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut” (Psalm 118, 120).

Deci, fiul risipitor, gândindu-se ca și argații, adică cei ce fac poruncile lui Dumnezeu, pentru răsplătire primesc daruri duhovnicești și se împărtășesc de ele, a cerut Tatălui său să fie primit în casa părintească măcar ca un argat. Această întoarcere a lui din toată inima către părintele său, și smerenia cea mare să fie primit ca un argat de

Tatăl său, i-a fost pricină de mare folos, căci nu ca pe un argat l-a primit, ci ca pe un adevărat fiu al său care se întoarce cu toată inima către El. Vedem din cuvintele Sfintei Evanghelii de azi că, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat (Luca 15, 20).

Vedeți bunătatea și mila lui Dumnezeu? Vedeți roadele căinței celui ce se întoarce la Hristos? Vedeți că toți păcătoșii au pocăință și iertare?

Pocăința fiului risipitor să ne fie pildă, îndreptare și îndemn pentru toți, iar neascultarea și căderea lui în desfrâu să ne aducă aminte de marea primejdie ce amenința pe copiii loviți de necredință și desfrâu. Să-i ajutăm pe copiii noștri mai întâi să nu cadă în păcatele cele grele care sunt: necredința, neascultarea și desfrânaarea. Iar dacă au căzut ca fiul risipitor din Evanghelia, să-i ajutăm să se ridice din prăpastia necredinței și a desfrâului. Mai întâi să-i ducem la un duhovnic bun să-și mărturisească păcatele. Apoi să-i îndemnăm din nou la biserică, la o viață socială normală, și să-i deprindem să se roage și să citească cărți sfinte.

(Sfântul Cuvios Ilie Cleopa, Predici)